אחד חדשות ואחד ישנות –

Whether they are new or whether they are old

OVERVIEW

The גמרא cited a משנה that hillocks that are close to a city or a road are טמא, whether they are new or old. A new hill should not be that suspect of harboring טומאה for since it is relatively new, the people would be aware if someone was buried there. Nevertheless the תוא teaches us that even חדשות are also ממאות. The order seems somewhat puzzling, why mention שהדשות which is more novel, before ישנות which is more understandable. There are also (numerous) other משניות where indeed the פשוט is mentioned first. Why the change here?! תוספות will answer this question.

-----

asks: תוספות

תימה דהכא מזכיר שאינו פשוט קודם –

It is astounding! For the תנא mentions here in this משנה, the case (הדשות) in which the ruling is not so simple that it is טמא, before the case (ישנות) where the ruling is more obvious that it is ממא.

חוספות offers another example where the אינו פשוט precedes the פשוט:

וכן בהחולץ (יבמות דף מא,א) לא יתארטו ולא ינשאו עד שיהיו להן ג' חדשים – And similarly in משנה states concerning women who were previously married or betrothed that the should not become betrothed, nor should they marry until three months passed from the end of their previous relationship; this rule applies –

- אחד בתולות ואחד בעולות –

Whether these women are virgins or whether they are משנה. In this משנה as well, the תנא –

תחלה – מזכיר אירוסין קודם נישואין ובתולות קודם בעולות דהיינו שאינו פשוט תחלה mentions אירוסין (which is not so פשוט before פשוט which is more פשוט and he mentions בתולות before בתולות; meaning that he mentions first the

 $^{^{1}}$ The preferred order is that the lesser הידוש is mentioned before the greater חידוש.

² The text in our משנה reads: לא יתארסו ולא נשואות וכו' אחד בעולות וכו' אחד בעולות וכו' אחד בתולות ולא ינשאו וכו' אחד בתולות ואחד בעולות וכו' אחד נשואות ואחד ארוסות) he does mention the פשוט first.

³ The reason for this ruling is in order for us to distinguish any child she may bear within nine months of her separation; if it is from her previous husband, or from her current husband. Once three months pass and she is not pregnant we know that any ensuing child is from her current husband.

case which is not (so) פשוט.4

אוספות will now contrast this with other instances, where the פשוט is mentioned first:

יבראש השנה (דף כט,ב) תנן אחד יבנה ואחד כל מקום שיש בו בית דין אחד יבנה ובראש השנה (דף כט,ב) תנן אחד יבנה ואחד כל משנה the משנה states 'whether it is in יבנה or whether it is in any place where there is a "בי"ד blown on שבת.

התם נקט דבר פשוט ברישא –

There the משנה mentions the simpler and more obvious ruling first; יבנה was the seat of the יבנה . It is more obvious that one can be יבנה in תוקע בשופר more readily than in other בתי דינים.

חוספות offers another example where the שיט is mentioned first:

וכן בבבא קמא (דף נ,ב) אחד החופר בור שיח ומערה –

And similarly in מטכת ב"ק the משנה states that one is obligated to pay for the damages caused whether he dug a pit, a שיה, or a מערה. The בור is the more obvious one, for that is written clearly in the חורה, a opposed to שיה ומערה which are not written in the חורה.

חוספות offers an additional example where the תוספות is mentioned first:

רבמסכת סוטה (דך מג,א) אחד הבונה ואחד הלוקח כולי גבי מערכי מלחמה – And in מסכת סוטה concerning those who are required to leave the battlefield, the משנה states 'whether he built a new house or whether he bought a new house, etc., he should leave. In that case as well he mentions the פשוט , first for that it what is clearly written in the תורה, as opposed to לוקח.

תוספות brings a final example that the תוספות mentions הפשוט קודם:

- ורש"י נמי גריס בפרק קמא דסוכה (דף כ,א ושם) גבי מחצלת גדולה שעשאה לשכיבה And מסכת סוכה in the first מסכת סוכה concerning the status of a large mat that was made for lying on it, the rule is that it is susceptible to become –

_

⁴ It is obvious that in order to allay our concerns of distinguishing to whom the child belongs, it is necessary that she should not get married; but not that she should be prohibited from merely אירוסין (where there is no relationship between husband and wife). Similarly if she remained a בתולה from her previous marriage there is no concern to whom the ensuing child belongs to; as opposed if she is a בעולה from the previous marriage, where there is a valid concern.

 $^{^{5}}$ The משנה there is discussing where the מצוה of תקיעת שופר is performed on ר"ה. משנה.

 $^{^{6}}$ וכי יפתח איש בור וכו', בעל הבור ישלם' :שמות (משפטים) כא, לג ולד'.

 $^{^{7}}$ דברים (שופטים) כ.ה.

 $^{^{8}}$ תוספות will shortly state what is the רש"י of .

- טמאה ואין מטככין בה ^{9} רבי אליעזר אומר אחת קטנה ואחת דולה מסככין בה ^{9} רבי אליעזר אומר ממא and therefore it cannot be used for דיא .סכך states whether it is a small mat or whether it is a large mat there is no difference. This concludes the citation from the משנה there (on בּיָס,ב).

ר"א אדולה וא' קטנה מבעי ליה והיה כתוב בספרים להפך ורש"י מהפך הגירסא - And the אמרא there challenges that ר"א should have said whether it is large or whether it is small; not 'משנה אחת קטנה ואחת גדולה' as it says in the משנה. However, in the texts it was written (in the משנה and in the אמרא') in the reverse. The משנה 'א' גדולה וא' קטנה' in the גורס שנה משנה משנה משנה א' גדולה וא' קטנה וא' גדולה משנה should have said א' קטנה וא' גדולה וא' מוספרים both in the משנה או לירסא to read as חוספות has just quoted above. The reason why רש"י reversed the אירסא או ירסא ווירסא הירסא ווירסא הירסא או ירסא ווירסא הירסא הירסא הירסא ווירסא הירסא הירסא הירסא הירסא הירסא הירסא הירסא הירסא הוירסא הירסא הירסא

משום דדרך התנאים להזכיר הפשוט קודם –

מוספות answers:

- ואומר רבינו יצחק¹² דהיכא דקאי אפלוגתא או אקרא מזכיר הפשוט קודם And the ר''י answers that wherever the dual statement is referring to a dispute or to a פסוק, then the תנא mentions the פשוט first.

תוספות continues to enumerate and begins with the לוגתא factor:

כי ההיא דפליג רבי אליעזר אתנא קמא בסוכה –

As in that case where ר"א argues with the ת"ק concerning a סוכה; where the גמרא asked (according to the amended version of 'רש"י) -

והוה ליה למימר אחת גדולה שאתה מודה לי כך תודה בקטנה –

That ר"א should have stated the order in the reverse; a כשר is מחצלת is יwhether it is a גדולה (that is the case) which you (the ת"ק) agree with me, so too should you (the ת"ק) agree with me that a כשר is also כשר. It is

 $^{^9}$ A mat that is used for covering (a hut, etc.) is not a כלי and is מקבל טומאה and מקבל ממשר מקבל. A mat that is used for covering (a hut, etc.) is not a כלי and is not מקבל טומאה וכשר לסיכוף. A large mat is more likely to be used for than for שכיבה (because of its hardness, it is uncomfortable for lying), therefore the כשר לחרד it is בשר לחרד ב

 $^{^{10}}$ In either case a mat that was undesignated (for either סיכוך or סיכוך) is presumed to be for סיכוך and is ^{10}

¹¹ See previous footnote # 9, that a large mat is more likely to be used for שכיבה than שכיבה.

¹² See 'Appendix'.

therefore understood why in פּלוגתא is first, for the second מ"ד is saying to the first מ"ד, just as you agree with me in the פֿשוט, you should also agree with me in the אינו α .

תוספות continues with the other case of פלוגתא:

וכן אחד יבנה פליג אדרבי אליעזר –

And similarly in the case where the רבנן stated whether in יבנה, etc.; there these רבנן argue on רבנן -

דאמר לא התקין רבן יוחנן בן זכאי שיהו תוקעין אלא ביבנה בלבד - Who maintained previously in the משנה that משנה only instituted that they should sound the שבת on שבת, only in יבנה exclusively. It follows therefore that the יבנה respond that not only in יבנה but rather anywhere where there is a תוקע בר"ה שחל להיות בשבת one may be בי"ד, one may be תוקע בר"ה שחל להיות בשבת.

תוספות continues with the last two examples of mentioning the שיט first:

ובבא קמא (נ,ב) ובסוטה (מג,א) קאי אקרא –

And in מסכת ב"ק (concerning the בור ושיה) and in מסכת ב"ק (concerning a those cases are referencing the מסכת בית הדש, where the first is mentioned clearly in the חורה, therefore the תנא gives it priority. This concludes the explanation where the חנא mentions the פשוט first.

תוספות concludes concerning where the אינו פשוט mentioned first:

אבל הכא ובהחולץ לא קאי אמידי אין להקפיד איזה נשנה תחלה – However, here and in פרק החולץ, the dual statement is not referencing anything in particular; neither a פלוגתא, nor a פסוק, therefore there is no need to be particular which of the two is mentioned first.

[ועיין תוספות שבת כ,ב ד"ה אחד מבושל פסחים פה,א קח,ב סוכה כ,א זבחים צב,ב ד"ה אי הכי ומנחות סג,ב ד"ה אחד שבת ועיין תוספות הדושיו יג.א ד"ה כשם¹⁴[

SUMMARY

When a dual statement is made; if it is referencing a dispute or a פסוק, the פשוט is mentioned first. In all other cases there is no concern which is mentioned first.

¹³ See footnotes # 6 & 7.

¹⁴ See חוספות ישנים (?!), משני is mentioned first because חוספות (?!), and similarly ארוסה precedes בתולה as does בתולה. However he rejects this from another source (which mentions עצם שיש בו מוח before שאין בו מוח and concludes that we must accept the answer of the "תוספות הוחספות. See also 'Thinking it over'.

THINKING IT OVER 15

Can there be some explanation why in our case (and in אינו פשוט) the אינו פשוט is mentioned first?

APPENDIX¹⁶

The תוספות ישנים (in the margin of the גמרא) states as follows:

 $-^{18}$ ויש מפרשים ^{17} הכא נקט אחד חדשות לפי שכל דבר חדש הוא תחלה ואחר כך ישן ^{18} And some explain that he mentions here אחד הדשות first, because anything is first new and later it becomes old Therefore it is appropriate to mention 'new' first, even though it is אינו פשוט -

וכמו כן באירוסין קודם נישואין ובתולות שהם קודם בעולות –

And similarly by אירוסין, it is mentioned first (even though פשוט is more נישואין is more בעולות is before בעולות is before בעולות.

ומכל מקום קשה דבפרק כיצד צולין (דף פה,א) קאמר –

However there is a difficulty for in ברייתא the אמרא cites a אמרא which states, that the prohibition of ועצם לא תשברו (not to break a bone of the קרבן פסח) applies -

אחד עצם שיש בו מוח ואחד עצם שאין בו מוח –

Whether it is a bone which contains marrow, or whether it is a bone which has no marrow -

-אף על גב שאין בו מוח פשוט יותר שיש בו משום ועצם לא תשברו בו Even though that regarding a bone שאין בו מוח it is obvious that the prohibition of עצם שיש בו בשר applies to it more readily than to an עצם שיש בו בשר -

והתם לא שייך האי טעמא וצריך לפרש כדפירש רבינו יצחק ¹⁹. תוספות ישנים על הגליון)
And there this explanation (of following a chronological order) does not apply;
therefore it is necessary to explain the differences as the ר"י explained. The
above was a תוספות ישנים found on the margin of a text.

-

 $^{^{15}}$ See 'Thinking it over' in the following תוספות ד"ה טמאות

¹⁶ See footnote # 12.

¹⁷ These יש מפרשים explain why (only) here and in יבמות, he mentions the אינו פשוט תחילה.

 $^{^{18}}$ This requires additional clarification, for (in this case) the תלוליות ישנות preceded the חדשות!

¹⁹ This refers to explanation of the ר"י in our תוספות (footnote # 12).